

МАКЕДОНСКИОТ КОРЕ И ПОВТОРНО 'РТИ, СЕ

Живеам во демократска и најразвиена земја во светот која е голем пријател на мојата татковина, независна Република Македонија, земја каде што навистина убаво се живее. Долги години сум на привремен престој во Соединетите Американски Држави, поточно во државата New Jersey, во градчето Garfield, недалеку од New York, од центарот на светскиот бизнис. Но, носталгијата за родната грутка, за родниот крај, за Скопје, Охрид, Струга, Битола, за цела Македонија посилна е од сè. За да ја надминам и за малку да исчезне носталгијата во мојата душа, барем за кратко, се тешам читајќи наша литература, наши изданија од наши, македонски автори. Така времето минува. На овој начин, преку македонското писмо, особено преку изданијата, осознавам многу нешта кои говорат за историјата на Македонија.

Пишува:
Ламбе МАРТИНОСКИ

се забележи и од многуте остатоци на Александар Македонски, кој прв формирал библиотека во Александрија, во Египет. Од особена и исклучителна вредност ќе биде иницијативата и потребата и нашите црковни општини во дијаспората да поседуваат одреден библиотечен фонд, кој би се формирал со помош на разни донации. Секако овие книги би биле корисни за Македончињата кои се родени тука, за и тие да го научат македонското писмо, но да научат нешто и за македонската историја, за културата и за обичаите на нашите предци. За жал, сега засега, ваквите активности се ретки, со исклучок во Австралија за каде што мислам дека дури има и средно училиште на македонски јазик и со централна библиотека "Григор Прличев" во Сиднеј. Библиотеката поседува огромен фонд книги со високо реноме, а во неа членуваат голем број поети и писатели, кои во туѓина, преку перото, ја лекуваат својата носталгија за Македонија. Во нивните написи, во своите книги тие пишуваат и за убавините на родната татковина, но и за тагата, за печалбата. Може да се забележи дека нашите писатели во Канада се активни, во Евро-

ИЗДАНИЈА

Најголемо богатство, покрај сè друго, е да се поседува библиотека која ќе содржи книги, дела од македонски автори кои пишуваат за Македонија. Но, ова не значи не треба да се проучува и туѓата книжевност. А фактот дека библиотеката е богатство може да

Книгите секако би се искористиле за Македончињата, кои се родени тука за да го научат македонското писмо, но да научат нешто и за македонската историја, за културата и за обичаите на нашите предци.

Покрај спомнатата книга, читајќи ги историските изданија временски се враќам многу поназад, кога и Бугарите, и Грците, и Србите се обидуваале да нè асимилираат, да нè претопат, но македонскиот корен е како пиреј, гине и повторно 'рти, се множи и победува!

НЕ КАКО ПИРЕЈ, ГИНЕ МНОЖИ, ПОБЕДУВА!

па, во весникот "Македонија Европа" повеќе пати пишува Драшко Антов, но како да замира пишувањето во Соединетите Американски Држави.

ИНТЕРЕС

Уште од времето кога дојдов во САД настојувам да читам наши македонски издања, а особено многу прочитав во 2005 и во 2006 година. Покрај пријателите и роднините, кои ми носеа книги кога доаѓаа во САД, сепак најмногу со пишани дела ме снабдува мојот другар Трајан Стефков, преку Наум Наумоски, кој живее во Детроит. Во мојата сопствена библиотека се најдоа десетина книги со историска тематика, книги за кои долго време копнеев. Сите ги прочитав, секоја од нив има своја вредност, и "Мојата борба за Македонија" од Љубе Бошкоски, и "Македонија по распарчувањето 1912/13-1915 година" од Глигор Тодоровски, "Македонците од Пиринскиот дел на Македонија" од Васил Тупурковски, "За македонските работи" од Крсте Петков Мисирков и многу други. Но, најголем впечаток ми остави изданието на Архив на Македонија - "Турски документи за Илинденското востание", кое говори за Илинденската епопеја, книга од која многу научив.

Имено, јас во Охрид завршив средно економско училиште, а во историјата што тогаш ја изучувавме многу малку беше забележано за Илинденското востание. Од оваа книга сфатив дека буквално цела Македонија, како и во грабнатите делови од Македонија - Пиринскиот и Егејскиот, гореле и биле кренати на нога. Вриела цела Ма-

кедонија, онаа до 1913 година.

Покрај спомнатата книга, читајќи ги историските издања временски се враќам многу поназад, кога и Бугарите, и Грците, и Србите се обидуваа да не асимилираат, да не претопат, но македонскиот корен е како пиреј,

гине и повторно 'рти, се множи и победува. Така, беше со Србите во 1941 година, а со Бугарите и со Грците и ден денес војуваме битка за наше признавање. Сме имале сувопарна историја, реално неискажана, а вредна. И затоа денес, кога сме самостојна

држава, апелирам до Министерството за образование да посвети особено внимание при изготвувањето на учебници, особено на оние по историја, за да можат нашите идни поколенија точно да се информираат за вистинската македонска историја.

